

Posudek bakalářské práce Šárky Kubcové „Míra depresivity vysokoškolských studentů“

Uvedená bakalářská práce byla předložena k posouzení v rozsahu 39 str. textu, 3 str. soupisu použité literatury včetně internetových odkazů, 2 str. s grafy a 9 str. příloh, obsahujících mj. přehled metod psychoterapie, grafické vyjádření principu fungování antidepresiv, použitou metodu – Beckovu sebesposuzovací škálu, schematické znázornění propojení příznaků deprese a použité oslovující a instruktážní webové stránky.

Práce je dělena na teoretickou a praktickou část. Teoretická část, obsahující pět hlavních kapitol, je věnována vymezení pojmu deprese, klasifikaci depresivních poruch a způsobům jejich diagnostiky, okolnostem ovlivňujícím vznik depresivních poruch, návrhům léčby. Praktická část, členěná rovněž do pěti kapitol představuje nejprve vybranou metodu, Beckovu sebesposuzovací škálu deprese, dále charakterizuje skupinu dotazovaných, oslovených prostřednictvím webové prezentace, přináší informace o výsledcích a jejich vyhodnocení a závěrečná část této části práce přináší souhrn a interpretaci výsledků.

Téma práce je velmi aktuální a odborně i společensky závažné. Dostupná epidemiologická data ukazují na tradičně poměrně značnou prevalenci tohoto onemocnění v populaci, přičemž lze souhlasit s konstatováním, že populace vysokoškolských studentů může být chápána v této souvislosti jako populační skupina relativně ohrožená. Autorka správně v práci popisuje problémy, související s včasnou a správnou diagnózou a nebezpečím stigmatizace pacientů. Prokazuje, že je orientována v hlavní části domácí i zahraniční literární produkce. Provedené šetření realizované prostřednictvím webové prezentace přineslo velmi zajímavé výsledky, přestože lze vznést řadu námitek jak ke způsobu sběru dat (výběrovost šetření závislá na dostupnosti metody prostřednictvím internetu, nestandardnost administrace vyplývající z nekontrolovatelných podmínek), tak ke složení souboru (disproporce z hlediska zastoupení mužů a žen, jakož i oborů studia respondentů).

K práci mám ještě následující dílčí připomínky:

1. Diagnostika deprese, stejně jako jakéhokoli jiného onemocnění, je komplexní proces, jenž musí vycházet z celkového klinického obrazu, nikoli z výsledků jedné sebeposuzovací škály.
2. Výskyt a průběh depresivní symptomatologie je u vysokoškolských studentů nepochybně ovlivněn kromě studia řadou dalších proměnných, vyplývajících z jejich osobního, rodinného a sociálního zázemí.
3. Není jasné, proč autorka rozlišuje v teoretické části práce subkapitolu „Obraz deprese v publikacích pro širší veřejnost“, kde cituje publikace WHO, dále práce Praška (2003), Hermana, Hovorky a Švestky (2005) a jako jakýsi protipól k těmto zdrojům dále uvádí subkapitolu „Odborné vymezení deprese“, opírající se mj. o citace z práce C. G. Morrise „Současná psychologie“ z roku 1990. Nabízí se otázka, ve které subkapitole je tedy obsažena vyšší úroveň odbornosti.
4. Citovanost prací J. Praška je v posuzované bakalářské práci poměrně vysoká, avšak formálně nesprávně provedená. Většinou je totiž v textu (např. na str. 7, 10, 11 a dále) uváděna citace „Praško (2003)“, avšak v soupisu použité literatury je uváděna práce J. Praška z roku 1999 a pak práce Praška, Praškové a Praškové z roku 2003.
5. Zatímco v celém textu práce je použita metoda správně nazývána jako „Beckův dotazník“, nebo „Beckova sebeposuzovací škála“, v přílohách práce se na str. 52 a 53 v oslovující webové prezentaci a v instrukcích pro vyplnění hovoří promiskue jak o dotazníku, tak o testu, což je věcně nesprávné.

Přes uvedené připomínky se domnívám, že práce splňuje požadavky kladené na práci bakalářské, doporučuji ji přijmout k obhajobě a navrhuji hodnocení ve výši 28 bodů s hodnocením „velmi dobře“.

V Praze dne 9. 3. 2007

doc. PhDr. Vladimír Kebza, CSc.

